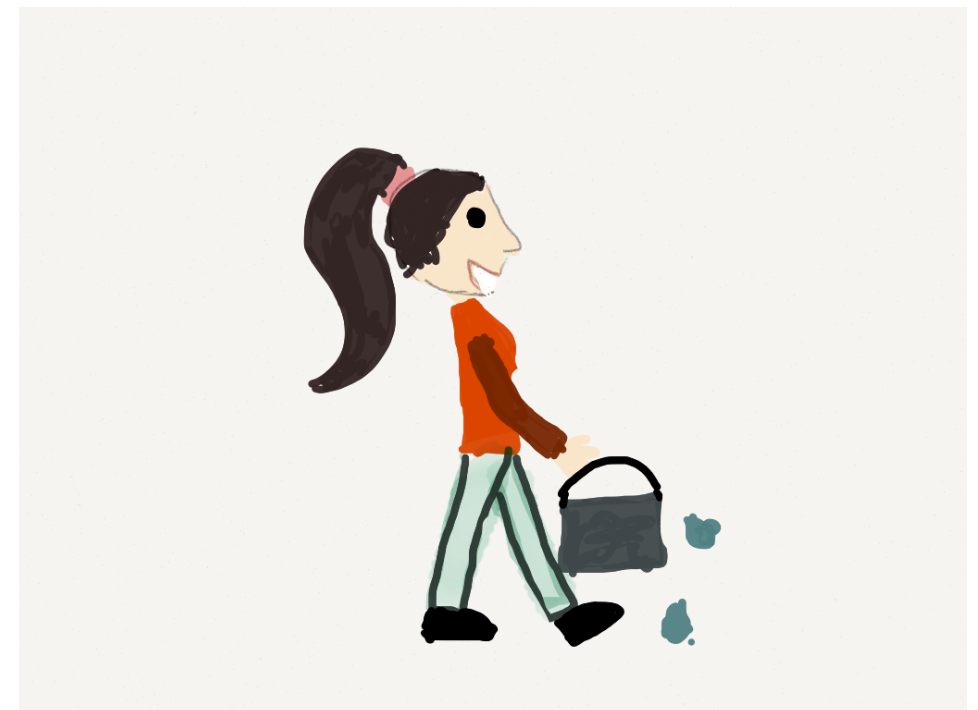

Luku 1. Oli kaunis kesäpäivä, Mira maanviljelijän maatilalla. Siellä asui 8 kanaa, ja yksi kukko, sekä 4 tipua. Navetassa oli lehmät, joita oli 5. Mustikki, Mansikki, ja muut, sekä yksi äkäinen Sonni. Myös Lampola oli pullollaan lampaita. Lampaita oli 6, johon kuului tietysti päähenkilömme, Oona ja Joonas. Sikalassa asui 10 sikaa. Myös yksi vanha, todella vanha hevonen Kaapo seisoskeli aitauksessaan, se oli niin vanha, että Mira pelkäsi sen kuolevan pian. Hänellä ei silti ollut tarpeeksi rahaa ostaa uutta hevosta. Kaapo oli jo liian vanha tekemään työtä, mutta ennen se oli tehnyt reippaasti työtä. Miralla oli aika pieni maatila, mutta hän kasvatti paljon isoja ja kukoistavia kukkia Joonan lannoitteen avulla. Villaa oli myytäväksi asti, eikä talosta silti puuttunut Oonan ja muutaman muun lampaan tuottamasta kauniista villasta tehtyjä villapeitteitä. Maatilalla oli kaikki hyvin.

- Päivää! Asiakas huusi portilta, käveli Miran luo, ja pyysi villaa. - Hei, saisinkohan ostaa villaa teiltä? Hän kysyi.
- Toki, tavallista vai Oonan parasta? Mira kysyi.
- Oonan parasta, kiitos, Asiakas sanoi, ja kun keskustelu oli saatu päätökseen, ja asiakas villansa, Mira lähti kerimään lampaita.

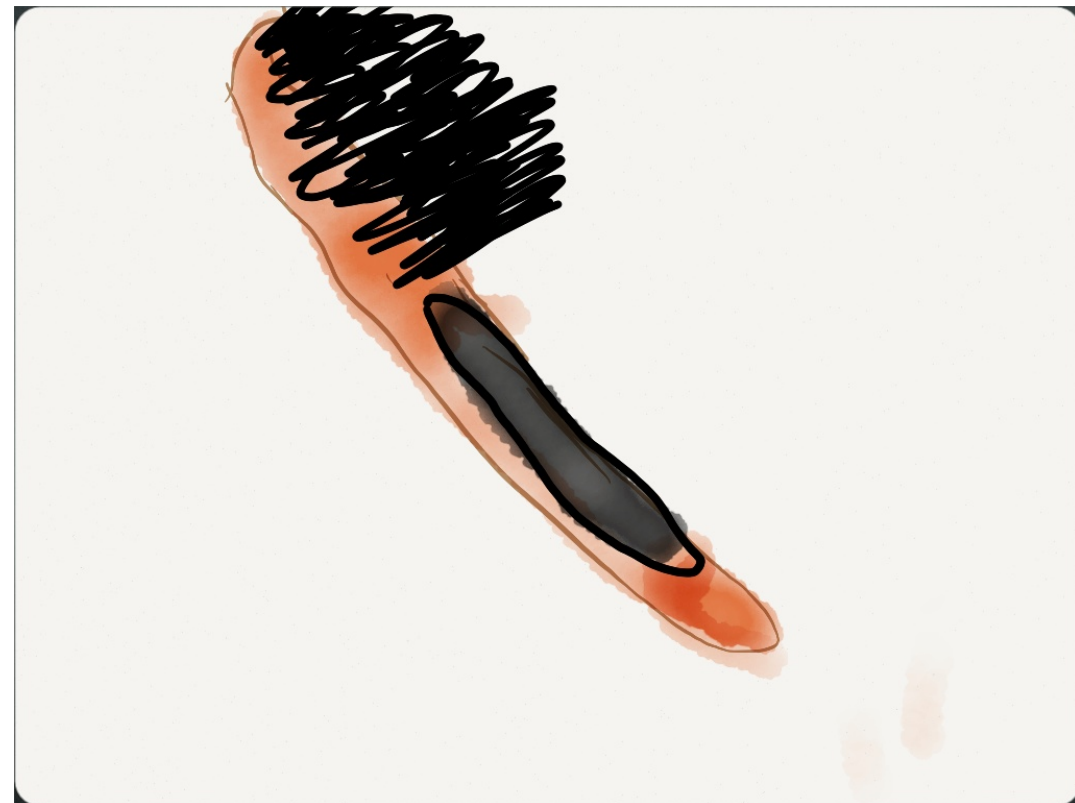
Luku 2. Viikko oli kulunut normaaleissa merkeissä, eikä mitään erikoista ollut tapahtunut. Mutta Oona ja Joonas suunnittelevat suurta seikkailua. He ovat kuulleet kun Mira puhui asiakkaansa kanssa siitä, että toivoi maatilalleen edes jotain jännittävää. Oona ja Joonas raukkaat kun olivat luulleet jotain todella jännittävää Miran toivovan eläimille eikä itselleen. Seuravana päivänä aamulla Miran täytyi lähteä kauppaan ostamaan ruokaa, siemeniä ja sun muuta sellaista. Oona ja Joonas pakkailivat ruokaa ja sellaista mitä lampaat nyt edes voisivat omistaa, Miran reppuihin jotka he hakivat talosta. He nimittäin osasivat mennä sisälle taloon, yleensä tosin ovat niin laiskoja etteivät jaksa. Kavereidenkin ruoka-annoksesta piti jotain ottaa, Miran talostakin he hakivat kaikenlaista kamaa, mitä luulivat ettei Mira käytä tai tarvi. Eivät kuitenkaan kertoneet ruuan ja tavaroiden lainauksesta Miralle.

- Oona, nyt äkkiä, et sinä tarvi hiusrajaa ja peiliä hölmö!
Joonas huusi ovelta, kun Oona yritti etsiä peiliä rappuunsa, kun oli juuri löytänyt vanhan harjan kaapista.

- Odota, löydän sen ihan kohta... Löytyi! Miksi Mira pitää peiliä niin korkealla, että jouduin raahaamaan tuoleja ja kirjoja tämän kaapin eteen? Tulen ihan pian! Oona raahasi painavaa ja isoa reppua selässään, kun Joonalla taas oli samankokoinen jättireppu, joka melkein ammittaa tyhjyyttään!

- Oona, et sinä tuota jaksa raahata, minä voin kantaa kaikki ruuat repussani, ja sinä otat tavarat. Minulla on niin vähän tavaraa, että ne mahtuvat oikein hyvin sivutaskuun. Joonas sanoi.

- Joo, Oona vastasi helpottuneena.

Luku 3. Hetken kinastelun jälkeen

Oona ja Joono lähtivät matkalle.

Muutaman päivän päästä ne menivät S-marketin ohi. Muutama ihminen ihmetteli hieman erikoisen seurueen kulkua. Mutta kaupan seinän takaa ilmestyi musta koira. Ensin Joono säikähti koira, ja perääntyi.

- Älä pelkää veli, ei se meitä syö! Oona nauroi pelkuriveljelleen.

- No hei! Mitäs pikkulampaat täällä tekee? Koira kysyi.

- Ollaan menossa matkalle, jonnekin. Luulen, että varmaan Ranskaan, meitä kiinnostaisi matkata sinne, Oona sanoi, ja Joononkin vähän rentoutui kuullessaan, ettei koira pure.

- Niin, ja olen Roi, ja te olette saapuneen Turkuun!

- No kiva tutustua Roi, olen Oona, ja tässä on veljeni Joono. Meillä on eväät vähän vähissä, joten toivon että saadaan jostain ruokaa...

- Tulkaa kotiini, niin annan teille vähän matkaevästä! Roi kehotti, ja tietysti lampaat suostuivat ehdotukseen.

Oona

Joono

Roi

Luku 4. Pian he olivat perillä Roin kotona. Se oli hieno kartano, jossa oli pihalla iso ja kaunis koirankoppi.

- Vau! Asutko sinä Roi oikeasti täällä! Hieno koti, Jona ihasteli.

-No normaali koirankoti, Roi vastasi vaatimattomasti. - Käykää sisään! Roi kutsui. Tietysti lampaat suostuivat, ja siellä oli paljon ruokaa ja tavaraa.

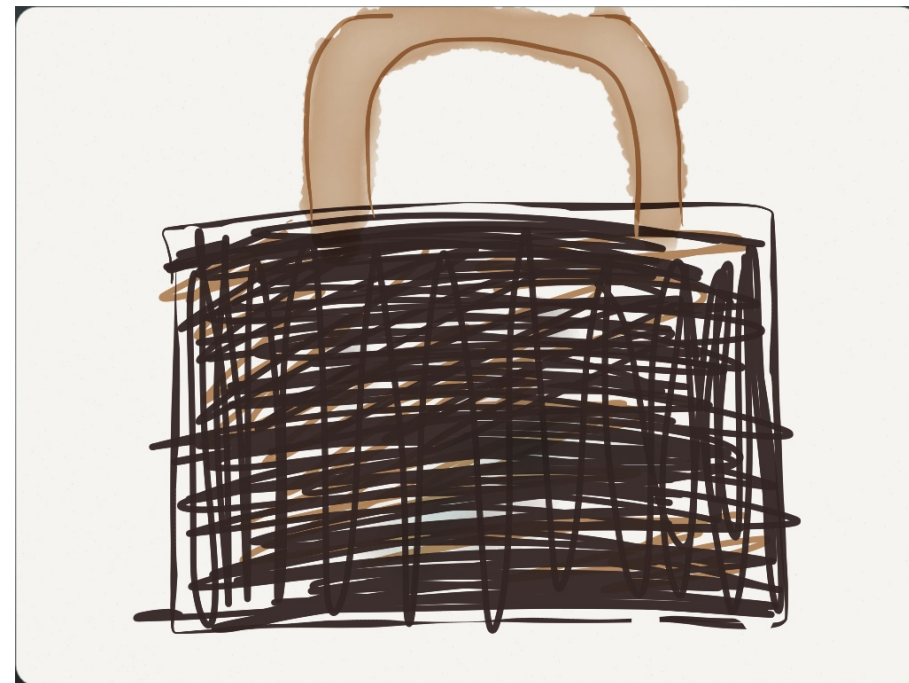
- Olen ehkä hieman lellitty koira, mutta mikäs tässä ollessa, kun on ruokaa ja tavaraa vaikka elämän loppuun asti. Ottakaa mitä lystätte! Roi nauroi, ja lampaat kävivät heti ruoan kimppuun. He pakkasivat keksejä, muffinsseja, maissia ja herneitä.

- Näillä pärjää, kiitos Roi! Oona kiitteli.

- Taidan tietää keinon, millä pääsette suoraan Ranskan Pariisiin. Saatan teidät lentokentälle, josta menette vain suureen koneeseen, ja se vie teidät sinne. Olen kuullut isännältäni, että tänään lähtee lennot Pariisiin. Hän on nimittäin lentokapteeni. Siinä on vaan yksi pikkujuttu... Lentäminen maksaa. Teidät täytyy saada salaa tavarankuljetusvaunuun. No, voihan toki sitoa teidät kiinni kattoonkin, koska tavarankuljetusvaunuun laitettavat tavarat tarkistetaan...

- Joo, päästään lentämään! Oona ja Jona huusivat yhteen ääneen.

- No, mitä vielä odotamme? Roi kysyi, ja alkoi juosta tielle. Oona ja Jona juoksivat perään reppuineen päivineen.

Luku 5. Pian he olivat lentokentällä.

- No niin, katsokaa, tuo on lentokone.
Paitsi... En ottanut mukaan narua, onko
teillä? Roi kysyi.

- Joo, otin kotoa narua! Oona huusi.

- Hyvä, kiivetään nyt koneen päälle! Roi
komensi, ja niin he tekivät. Tunti siinä
vierähti kun ystävät pääsivät koneen
päälle. - Vihdoin, nyt sidon teidät
tuohonsiipeen, liu' utaan tuohon siivelle
ja he liukuvat. Roi sitoi heidät kiinni.

- Kiitos Roi avustasi, nyt pääsemme
Pariisiin! Oona kiitteli, ja Roi hyppäsi
ketterästi alas.

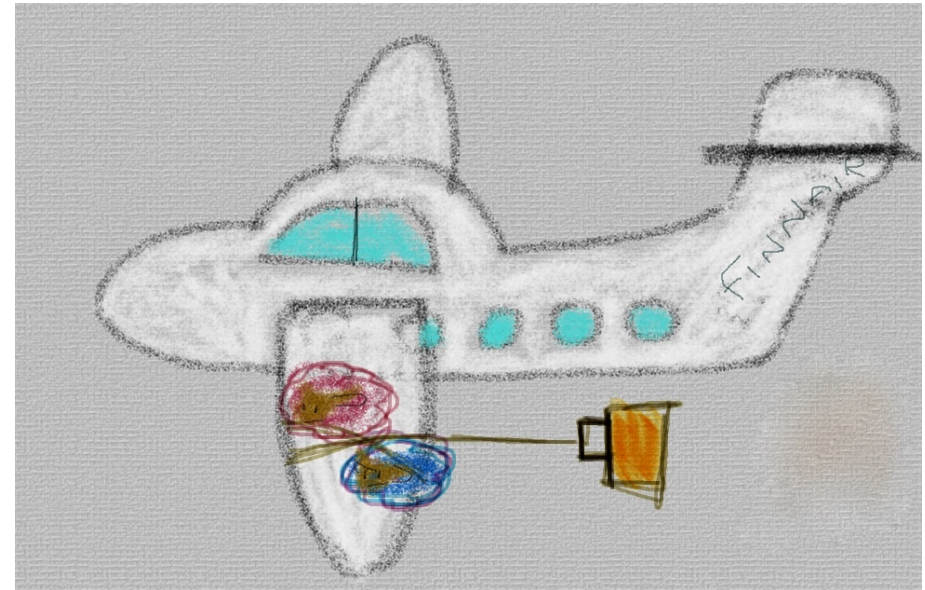
- Hei hei ystävät, nähdään taas! Roi
huusi lentokoneen pyrähtäessä ilmaan.
Ja vilkutti perään.

Pian lentokone laskeutui, ja
lampaat nukkuivat kuin tukki.
Heräsivät kuitenkin lentokoneen
töksähtäessä paikalleen.

- Ooh! Kaunista! Oona kiljahti.

Lampaat kompuroivat irti
köysistä, ja kävelivät pois.

Metsässä he näkivät jonkun
eläimen... Mikä se oli? No, ei sen
väliä, he istuivat sammalmättäälle
syömään tuplajuustopurilaisia.

Luku 6. Juustopurilaiset oli syöty, ja metsäteiden tallaaminen jatkui.

Hevonen tuli vastaan

- Bonjour! Olen Hissu! Hauska tavata. Näyttäneet turisteilta, olette nyt Pariisissa!

- Vau, suunnitelma onnistui! Joon huusi.

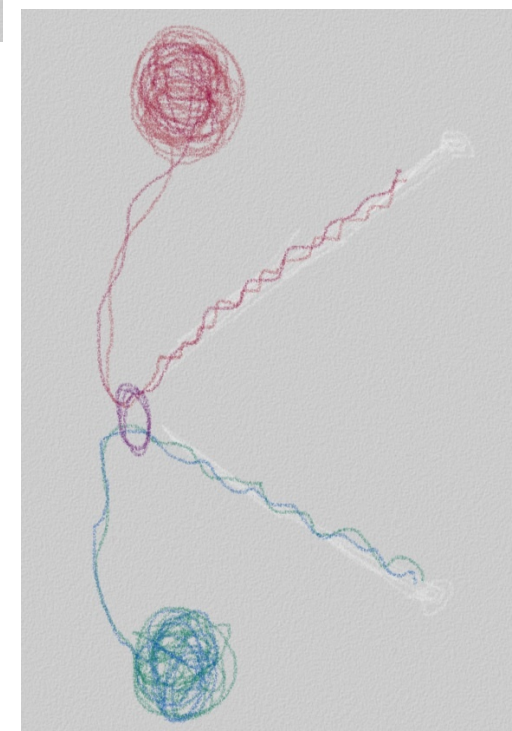
- Mennään, näytän teille paikkoja! Hissu sanoi. - Tulkaa selkääni, vien teidät kaupunkiin.

Sitten lampaat ratsasivat Hissun selässä kaupunkiin. He näkivät Eiffeltornin, riemukaaren ja kaikki hienot Pariisin nähtävyydet. Pian he löysivät rahaakin maasta.

- Tällä Kyllä rikastuu, mitähän

Mira sanoo tästä! Oona ihasteli.

- Mutta meidän on aika jo palata kotiin, muuten Mira huolestuu! Joon muistutti.

Hissu vei heidät
selässään sen pitkän
matkan kotiin
Pariisista asti. Se
laukkasi täysillä
lampaat selässään
Miran maatilalle
saakka.

Lammasraukat
joutuivat kuulemaan
Miran saarnan siitä,
että ei saa karata,
mutta Mira leppyi
kuullessaan, että sai
ilmaiseksi taitavan
pariisilaisen hevosen
ja 202€ rahaa!

LOPPU!

Hissu

